

Zastavení exekuce

Jestliže exekuční soud neuvedl v pověření soudního exekutora všechny exekuční tituly i přes řádné a správné označení těchto exekučních titulů jak v exekučním návrhu, tak v žádosti soudního exekutora o pověření a nařízení exekuce, jedná se o pochybení soudu, které lze dodatečně opravit. Takovéto pochybení nemůže být důvodem pro zastavení exekuce pro nedostatek splnění podmínek pro vedení exekuce.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 546/2017, ze dne 29.5.2017)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné Bel-Kap-Steel, LLC., se sídlem Florida, Spojené státy americké, zastoupené JUDr. M.B., advokátem se sídlem v P., proti povinné BELSTEEL REALITY s. r. o., se sídlem v Z., zastoupené Mgr. V.R., advokátem se sídlem v P., pro 520 080,36 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu Praha - východ pod sp. zn. 27 EXE 1581/2015, o dovolání povinné proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2016, č. j. 17 Co 75/2016-66, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění :

Okresní soud Praha-východ usnesením ze dne 20. 11. 2015, č. j. 27 EXE 1581/2015-30, zamítl návrh povinné na zastavení exekuce, vedené na základě pověření vydaného týmž soudem dne 29. 6. 2015, č. j. 27 EXE 1581/2015-14. Dospěl k závěru, že skutečnost, že všechna rozhodnutí (exekuční tituly) uváděná oprávněnou v exekučním návrhu nejsou rovněž uvedena ve vyznění o zahájení exekuce, ani v pověření soudního exekutora, nemůže zpochybnit závěr, že exekuce je vedena podle všech rozhodnutí uváděných oprávněnou v exekučním návrhu. Uzavřel, že exekučním titulem v předmětné věci je tedy rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2011, č. j. 31 Cm 198/2010-82, kterým byla dlužníku uložena povinnost k zaplacení peněžité částky, a dále rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 1. 2014, č. j. 42 C 44/2013-163, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2014, č. j. 51 Co 171/2014-205, kterými byla vyslovena neúčinnost právních úkonů dlužníka. K námitce povinné, že není ve vztahu k exekučnímu řízení pasivně věcně legitimována, uvedl, že pasivní věcná legitimace povinné je dána, neboť se opírá o pravomocné a vykonatelné meritorní rozhodnutí o odporovatelnosti právního úkonu dle ustanovení § 42a zákona č. [40/1964](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „obč. zák.“). V takovém případě může oprávněná navrhnout nařízení exekuce i proti osobě, v jejíž prospěch byl neúčinný právní úkon učiněn, a to postižením toho, co úspěšně odporovaným právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku. Okresní soud dále dospěl k závěru, že je dána i aktivní věcná legitimace oprávněné, neboť prokázala, že na základě smlouvy o postoupení pohledávky došlo k převodu práva z exekučního titulu ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále též jen „ex. řád“).

Krajský soud v Praze napadeným rozhodnutím usnesení soudu prvního stupně potvrdil, když shodně jako okresní soud dovodil, že oprávněná je aktivně legitimována k podání návrhu na nařízení exekuce. Odvolací soud rovněž dospěl k závěru, že námitky povinné týkající se specifikace exekučního titulu ve vyznění soudního exekutora o zahájení exekuce, resp. pověření soudního exekutora nejsou důvodné. Uzavřel, že neuvedení faktického exekučního titulu - rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2011, č. j. 31 Cm 198/2010-82, v pověření soudního exekutora (i přes jeho výslovné uvedení oprávněnou v exekučním návrhu) lze označit za chybu soudu prvního stupně,

nicméně i tak byly podmínky pro vedení exekuce splněny. Pověření není rozhodnutím, není tak možné případné chyby opravit postupem podle § 164 a § 167 o. s. ř., na návrh účastníka však soud prvního stupně může vadu napravit vydáním nového pověření.

Povinná napadla usnesení odvolacího soudu dovoláním, ve kterém namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a že závisí na vyřešení otázky procesního práva, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena. Touto otázkou pak podle povinné je, zda neuvedení exekučního titulu, resp. uvedení nesprávného exekučního titulu (vydaného v soudním řízení o určení právní neúčinnosti úkonů dlužníka), v pověření soudního exekutora exekučním soudem podle § 43a odst. 3 ex. řádu zakládá absenci ve splnění podmínek pro vedení exekuce, a zda je přes její existenci možné v exekuci pokračovat a nezastavit ji. Uvádí, že exekučním titulem je rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2011, č. j. 31 Cm 198/2010-82, nikoli rozhodnutí uvedená v pověření soudního exekutora, která byla vydána v řízení o určení právní neúčinnosti úkonů dlužníka vůči věřiteli. Na základě těchto rozhodnutí nelze exekuci nařídít, neboť nejsou samostatným exekučním titulem, nýbrž jen podkladem k tomu, aby se věřitel mohl na základě způsobilého exekučního titulu vydaného proti dlužníku domáhat nařízení exekuce. V tomto směru poukazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2. 6. 2005, sp. zn. 30 Cdo 955/2005. Povinná je toho názoru, že byť pověření soudního exekutora není soudním rozhodnutím, jedná se o „akt orgánu veřejné moci, na základě kterého je soudní exekutor pověřován vedením exekuce, a to ve vazbě na zcela konkrétní titul“. Je tak nutné, aby pověření splňovalo všechny náležitosti stanovené v § 43a odst. 4 ex. řádu, tedy i řádné vymezení exekučního titulu. Povinná nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu, že vada spočívající v neuvedení exekučního titulu lze zhojit např. návrhem na opravu chyby či následným postupem exekutora, který již ve výzvě k zaplacení pohledávky exekuční titul uvedl. Neuvedení exekučního titulu je podle povinné důvodem pro zastavení exekuce, neboť nejsou splněny podmínky pro vedení exekuce a v exekuci nelze pokračovat. Závěrem navrhuje, aby dovolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 1. 1. 2014 (dále jen „o. s. ř.“).

Dovolání je přípustné, neboť Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi dosud neřešil otázku, zda neuvedení exekučního titulu, resp. uvedení nesprávného exekučního titulu v pověření soudního exekutora podle § 43a odst. 3 ex. řádu je důvodem pro zastavení exekuce pro nedostatek splnění podmínek pro vedení exekuce.

Dovolání není důvodné.

Podle § 43a odst. 3 ex. řádu soud vydá pověření do 15 dnů, jestliže jsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady.

Podle § 43a odst. 2 věty druhé ex. řádu žádost o pověření musí být datována a musí dále zejména obsahovat jméno, popřípadě jména, příjmení a bydliště účastníků nebo obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo a přesné označení exekučního titulu.

Podle § 38 odst. 1 věty třetí ex. řádu musí exekuční návrh obsahovat jméno, popřípadě jména, a příjmení účastníků, místo jejich trvalého pobyt, popřípadě místo pobytu na území České republiky podle druhu pobytu cizince, a popřípadě rodné číslo nebo datum narození účastníků, nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, přesné označení exekučního titulu, uvedení povinnosti, která má být exekucí vymožena, a údaj o tom, zda, popřípadě v jaké rozsahu povinný vymáhanou povinnost splnil, popřípadě označení důkazů, který se oprávněný dovolává.

Z obsahu spisu vyplývá, že soudnímu exekutorovi Mgr. Ing. Jiřímu Proškovi, Exekutorský úřad Plzeň, byl dne 7. 5. 2015 doručen exekuční návrh k vymožení pohledávky oprávněné provedením exekuce dle těchto v návrhu přesně uvedených exekučních titulů, a to rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 1. 2014, č. j. 42 C 44/2013-163, rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2014, č. j. 51 Co 171/2014-205 a rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2011, č. j. 31 Cm 198/2010-82. Soudní exekutor následně požádal exekuční soud o pověření a nařízení exekuce a v souladu s § 43a odst. 2 věty druhé ex. řádu v žádosti o pověření přesně označil všechny exekuční tituly dle exekučního návrhu oprávněné.

Exekuční soud zkoumá, zda jsou splněny všechny podmínky pro vedení exekuce. Pokud dospěje k závěru, že tyto podmínky jsou splněny, vydá na základě žádosti soudního exekutora o pověření a nařízení exekuce pověření soudního exekutora.

Jestliže exekuční soud neuvedl v pověření soudního exekutora všechny exekuční tituly i přes řádné a správné označení těchto exekučních titulů jak v exekučním návrhu, tak v žádosti soudního exekutora o pověření a nařízení exekuce, jedná se o pochybení soudu, které lze dodatečně opravit. Takovéto pochybení nemůže být důvodem pro zastavení exekuce pro nedostatek splnění podmínek pro vedení exekuce.

Protože krajský soud v napadeném rozhodnutí dospěl ke stejnému závěru jako soud dovolací, Nejvyšší soud dovolání podle § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)